

پاورقی (۱۱۰)

قطار سریع‌السیر

دایان دوکریه، **ترجمه: محمدعلی عسگری**

آخرین شبی را که همراه خانواده ارلوسوروف بود جواب را گرفت: تو هرگز نخواهی توانست کاملاً در این خانواده یهودی ادغام شوی. چاره‌ای جز تماشای جماعتی را نداری که عضوشان نیستی، برای همین نتوانست عشق خودش را به ویکتور ابراز کند. هرچند این عشق کاملاً در چشمان همه هویدا بود. درحالی که ویکتور هر روز بیش از پیش علاقه‌مند می‌شد به سرزمین فلسطین برود، مگدا نیز ورود به مدرسه دختران مرفه را برمی‌گزید.

در راه رسیدن به مدرسه با کسی برخورد کرد که پیوسته در آرزویش بود. در قطاری شلوغ که او را به گوسلار می‌رساند، توجه مردی را جلب کرد که با چشمان آبی‌اش در میان جمعیت یک صندلی درجه یک را به او تعارف کرد.

آن مرد با خم‌شدن، فورا خودش را «گوتتر کواندت» معرفی کرد. شخصیت آن مرد و ظاهر شیکش مگدا را کنجاکو کرد؛ یک دست لباس فاستونی شیک به اضافه پیراهنی یقه‌دار با دکمه‌های سراسنتی طلا و عطری خوشبو. در میان آن سال‌های دشوار پس از جنگ با آن تورم و کمبود کالاها تقریباً چنین ظاهری شگفت‌آور بود. در چنین فضایی دیدن مردی این‌گونه تأثیر بسیاری بر هر کسی می‌گذاشت. مگدا نیز برای یک مرد حتی اگر تا حدودی تاس بوده و سعی کند که این عیب را با بخشی از موهای جلو سرش پوشاند، جالب توجه بود. گوتتر جزء صنعتگران شهر به شمار می‌رفت؛ یک فرد ثروتمند که موفق شده بود یک کارگاه ریسنده‌گی خانوادگی را که به ارث برده بود به یک شرکت بزرگ با شعباتی متعدد در سراسر خاک آلمان تبدیل کند. با وجود بحران اقتصادی در کشور، او در راس یکی از نخستین کانون‌های ثروت کشور قرار داشت.

مگدا در یادداشت‌های صمیمانه‌اش می‌نویسد: «قیافه فوق‌العاده زیبایی داشت. دو چشم آبی، موهای مشکی زیبا، صورتی با برش‌های منظم و اندامی لاغر». بنابراین در طول راه با او گفت‌وگویی مفصل داشت. هر دو از تاتار و سفر در پاره‌های شب حرف زدند. گوتتر اعتراف کرد «زمان مثل برق می‌گذرد». آن مرد نیز که زنش را سال گذشته از دست داده بود، فورا تحت‌تأثیر جادوی مگدا قرار گرفت. سرانجام حدود ساعت یک صبح بود که قطار در ایستگاه گوسلار توقف کرد. یواشکی اعتراف کرد: دارم روی او به مدرسه دختران ملحق ش‌ود. این اعتمادبه‌نفس در حرف‌زدن و آن اندام با طراوت و متناسب به گونه‌ای بود که گوتتر تصور نکرد گویی با یک زن کامل در تعامل است. قطعاً مگدا هنوز سر رشد را پشت سر نگذاشته بود، چون تنها ۱۸ سال از عمرش می‌گذشت. او هم هرچه عشوه در آستین داشت به کار برد تا فنانس خود را را امتحان کند. وقتی در گوسلار از قطار پیاده شد، مرد لوازمش را گرفت. این فرصت دیگری بود تا بیشتر با او آشنا شود. گوتتر برایش نوشت که فردا صبح حدود ساعت ۱۵ در گوسلار خواهد بود تا احترام فراوانش را نثار مدیر مدرسه‌ای کند که مگدا می‌رفت. به عنوان یک مرد محتاط گفت: «وآن‌دو می‌کنم دوست پدرت هستم». آن وقت او ۳۸ سال تمام داشت. مگدا فوراً پاسخ داد و جزئیاتی را برایش تعریف کرد که چگونه دل مدیر را به دست آورد. گوتتر وقتی به گوسلار رسید یک دسته گل زیبا از قبیل گل‌های «مارشال نیال» خرید. اما این گل‌ها برای آن دانه‌ی آموز نبود، بلکه برای مدیر مدرسه خریداری شده بود. با همین گل‌ها به دیدار مدیر مدرسه رفت. بعدها گفت: «به عنوان دوست پدر کسی که طبعاً او را نمی‌شناختم، حسابی تحویل گرفته شدم». بعد از یک بحث و جدل که تقریباً نیم ساعت طول کشید، مدیر دانش‌آموز را خواست و گفت: «سلام، ما مملو از احساسات هستیم. وآن‌دو بودیم. مانند دو نفری بودیم که جز اندکی از هم نمی‌دانستند و بنابراین تکلف به خرج می‌دادیم. درعین‌حال رفتاری دوستانه داشتیم مثل دو نفری که از دو همدیگر را می‌بینند». این دیدار دوجانبه کواندات را بیشتر قانع کرد که انگشت بیک زن استثنایی گذاشته است. بنابراین تلاش‌هایش را به قصد اغوای او دوچندان کرد. وقتی بار دیگر به مدرسه برگشت، همه دختران و دانش‌آموزان را به محل شیرینی‌فروشی‌های مشهور در شهر برد. مدیر نیز رضایت داد که آن صنعتگر ثروتمند بعضی وقت‌ها مگدا را به عنوان یکی از نزدیکان خانوادگی‌اش بیرون ببرد. آن وقت آن دو پشت فرمان اوتومبیل لیموزین، برای تفریح و گردش به هزار می رفتند. بعد از چند بار پرسه‌زدن بود که گوتتر از او درخواست ازدواج کرد. مگدا مانند یک زن درآین‌باره درنگ کرد. آیا باید در مدرسه می‌ماند تا تحصیلاتش را تکمیل کند یا اینکه از این فرصت نادر باید استفاده می‌کرد؟ برای همین از گوتترمهلتی برای فکرکردن خواست. بعد از چند هفته، به دیدن مادرش رفت. البته نزد او نرفته بود تا درآین‌باره مشورت کند، بلکه برای اینکه تصمیمش را به او اعلام کند: «می‌توانی هرکاری خواستی بکنی، ولی من هرگز دیگر به گوسلار برنمی‌گردم».

ادامه دارد

لیبی تکه‌پاره است و جنگ داخلی در آن چنان دامنه‌دار است که حتی نیازی نیست برای درک بهتر میزان سبعت آن، به آمار رسمی کشته‌شدگان رجوع کنیم؛ چه ۱۵ نفر، چه سه‌هزارو ۷۰۰ کشته و چه قتل‌عامی در مقیاس ده‌ها هزار نفری، آنچه مسلم است کشوری پنج‌تکه با دو پارلمان و شبه‌نظامیانی که در خشونت گوی سبقت از یکدیگر می‌ربایند، به نسخه‌ای فراتر از یک پیمان صلح موقت نیاز دارد؛ پیمانی که بنابر گزارش‌ها، تنها امضای یکی از دو دولت مستقر در آن کشور را بر پیشانی خود می‌بیند. پس از ماه‌ها مذاکره و طرح پنج پیش‌نویس متفاوت، احزاب سیاسی و گروه‌های مدنی لیبی عاقبت توانستند روز شنبه و به میانجی‌گری سازمان ملل، بر سر پیمان صلحی موقت به توافق برسند. آنان در حالی در شهر «الصحیرات» مغرب طرح تشکیل دولت موقت وحدت ملی به مدت یک‌سال را به امضا رساندند که نمایندگان کنگره ملی سراسری آن کشور که اداره طرابلس، پایتخت لیبی، را بر عهده دارند، از ۱۰ روز پیش، میز مذاکرات چندجانبه صلح را ترک کرده بودند. باوجوداین، «برناردینو لئون»، نماینده ویژه سازمان ملل در امور لیبی که در محل مذاکرات حاضر بود، امضای توافق‌نامه را گامی بسیار مهم در راستای برقراری صلح دانسته و خاطرنشان کرده است هیچ متن توافقی نمی‌تواند به‌طورکامل مطابق انتظار تمامی طرف‌های درگیر و پاسخ‌گوی تک‌تک مطالبات آنان باشد. نماینده سازمان ملل همچنین ضمن اشاره به نقش حیاتی دولت مستقر در طرابلس در ترسیم خطوط کلّی توافق، اظهار امیدواری کرد در هفته‌های آتی برای دربرگیری تمامی طرف‌های درگیر، تصمیماتی واضح و دقیق گرفته خواهد شد. پیمان صلح، روز شنبه در حالی به امضای

اعضای مجلس نواب لیبی در شهر «طبرق» واقع در شرق آن کشور و همچنین نمایندگان تقریباً تمامی احزاب، شهرداری‌ها و گروه‌های مدنی آن کشور رسیده است که با وجود غیاب نمایندگان کنگره ملی سراسری، نام برخی از نمایندگان شهرداری‌ها در طرابلس و مصرانه که تحت کنترل هم‌پیمان شبه‌نظامیان فجر لیبی هستند نیز در بین امضاکنندگان به چشم می‌خورد. آشوب، شاید تنها لفظی باشد که به‌درستی توصیف‌کننده اوضاع لیبی است؛ کشوری پهناور در شمال آفریقا که از سال ۲۰۱۱ و سقوط «معمر قذافی»، دیکتاتور سابق آن، هر روز بیشتر از دیروز در گرداب ناامنی و بی‌نظمی فرو رفته است و اکنون صحنه جدال دو دولتی است که گذشته از یارگیری‌های بین‌المللی، یکی در شرق آن کشور و دیگری با اتکا به حمایت شبه‌نظامیان افراطی فجر لیبی، در طرابلس پارلمانی مختص به خود

جهان

عین

پیش‌نویس توافق‌نامه صلح در لیبی امضا شد

توافق در خیابانی یک‌طرفه

علم کرده‌اند. به اینها بهره‌برداری تروریست‌های «داعش»، شورای انقلابیون ینگازی به رهبری «انصار الشریعه» و جدایی‌طلبان «طوارق» از خلا قدرت موجود در این کشور را اضافه کنید تا دریابید چشم‌انداز تشکیل دولت وحدت ملی با چه موانع و مشکلات متنوعی روبه‌رو است. در نتیجه، جای تعجب نیست که دولت مستقر در طرابلس از امضای آن دست از مفاد توافق‌نامه پیشنهادی سازمان ملل سرباز زده که‌درصدد است برای بحران سیاسی لیبی چاره‌ای در لوای تشکیل دولت موقت وحدت ملی و برگزاری انتخابات زودرس ببیندیشد؛ توافق‌نامه‌ای که در راستای طرح شش ماده‌ای سازمان‌ملل در ماه مارس گذشته، چارچوبی مشخص برای همکاری طرفین می‌دهد، حتی اگر شتاب طرف مقابل برای امضای توافق‌نامه، پیش از حصول توافقی همگانی، چندان مایه خشنودی نباشد.

و تنظیم پیش‌نویس یک قانون اساسی جدید، تصمیم‌گیری شود. توافق‌نامه صلح پیشنهادی روز شنبه، درست به سیاق پیش‌نویس‌های پنج‌گانه پیشین آن، بیش از هر چیز به دو دلیل خشم مقامات طرابلس و مصرانه را به‌همراه داشته است؛ «ماتیا توالدو»، محقق شورای اروپایی روابط خارجه در حوزه خاورمیانه و شمال آفریقا، بر این باور است کاهش شمار اعضای کنگره ملی سراسری در شورای جدید کشوری و تقلیل جایگاه مجلس مستقر در طرابلس به یک نهاد مشورتی در خدمت دولت مستقر در طبرق، یکی از مهم‌ترین علل مخالفت مقامات طرابلس با توافق‌نامه صلح است. مشروعیت‌بخشی به ارتش ملی لیبی به سرکردگی خلیفه «حفتر» و هرچه پررنگ‌ترشد نقش نظامیان لیبی در دستگاه امنیتی آتی آن کشور، یکی دیگر از محورهای اختلاف پیرامون توافق‌نامه‌ای است که به ادعای شبه‌نظامیان فجر لیبی، خیانت به ملت لیبی و مجوزی برای تشکیل یک حکومت استبدادی فاشیستی زیر چتر سازمان ملل است. با تمام این اوصاف، «موفق حواس»، نماینده کنگره ملی سراسری در مغرب، در گفت‌وگویی با رویترز، از عزم طرابلس بر ادامه حضور بر سر میز مذاکرات سخن گفته است. او که پیش‌تر باوجود تهدیدات سازمان ملل مبنی‌بر اعمال تحریم‌های اقتصادی بر هر گروه و سازمانی که مانع از تحقق صلح شود، توافق‌نامه سازمان ملل را فاقد اصول پیشنهادی طرابلس دانسته بود، اکنون اعلام کرده است دولت متبوعش هم چنان به مذاکرات ادامه می‌دهد، حتی اگر شتاب طرف مقابل برای امضای توافق‌نامه، پیش از حصول توافقی همگانی، چندان مایه خشنودی نباشد.

وزیر دفاع جدید کره شمالی

پاک یوگ-سیک، سه ماه پس از آنکه گزارش شد وزیر دفاع کره‌شمالی اعدام شده است، به‌عنوان وزیر دفاع این کشور انتخاب شد. هم‌راهی اخیر او با «کیم جونگ‌اون»، رهبر کره‌شمالی، به گمانه‌زنی‌ها برای کسب این سمت توسط او دامن می‌زند. (**یونپا**)

از این توریست‌ها گردشگران چینی هستند، برای هیچ دولتمرد عاقلی چشم‌پوشی از این درآمد سرشار، عقلایی و طبیعی نخواهد بود. در اینجا نکته‌ای ظریف هم وجود دارد که شاید چندان جدی گرفته نشود ولی با توجه به روان‌شناسی آقای اردوغان که معطوف به انتقام‌گیری از رقیبا و دشمنان سیاسی- اجتماعی خود است، می‌تواند مفهوم منطقی پیدا کند، با انصراف بخش بزرگی از توریست‌ها در مقطع فعلی از سفر به ترکیه، اردوغان با یک تیر دو هدف را می‌زند؛ یکی اینکه رکود اقتصادی را در بخش‌های حامی مخالفان تشدید می‌کند و از طرف دیگر با تشدید تنش با چین به‌عنوان بزرگ‌ترین رقیب ترکیه در حوزه صنعت نساجی و کالای مصرفی، به‌نوعی منافع بورس‌روازی محافظه‌کار حامی خود را تأمین خواهد کرد. شاید گفته شود هیچ دولتمرد و سیاست‌مدار کارکشته‌ای، این خطای استراتژیک را به بهای یک منفعت ناچیز، مرتکب نمی‌شود اما شش‌شنبه فردی و سیاسی اردوغان به تجربه نشان داده او برای اهداف و امیال جناحی و حتی شخصی خود حاضر به پرداخت هزینه‌های سنگین از سبد منافع ملی است. به‌رحال تحركات تازه حزب عدالت و توسعه و حامیان اردوغان در ترکیه، در تشدید تنش با تایلند و چین در چارچوب سیاست «تأمین ثبات و قدرت حزبی در موقعیت منازعه» انجام گرفته است و روزه‌داری مسلمانان اویغور، این‌بار مستمک تازه پاشای نوغتمانی خواهد بود.

خشونت‌آمیز را رد کرده است. او در روستای در شمال شهر جنین، واقع در کرانه غربی رود اردن، ناناو بود و مدتی به‌عنوان سخنگوی گروه جهاد اسلامی فعالیت می‌کرد. اوایل ماه جاری، «زندة موسی»، همسر عدنان، با ابراز نگرانی از وضعیت جسمانی او، گفته بود اگر اقدامی اضطراری صورت نگیرد، ممکن است عدنان جان خود را از دست دهد. به گفته جامعه زندانیان فلسطینی، عدنان با وجود وخیم‌شدن اوضاع سلامتش، از انجام آزمایش‌های پزشکی با گرفتن ویتامین خودداری می‌کرد.

اتهام فساد علیه همسررزاق

روسمه منصور، همسر «نجیب رزاق»، نخست‌وزیر مالزی، متهم شده است صدها میلیون دلار از بودجه سرمایه‌گذاری‌های دولتی به حساب‌های شخصی‌اش واریز شده و به‌همین‌دلیل تحقیق از او در حال انجام است؛ مسئله‌ای که ضربه دیگری به رزاق محسوب می‌شود. (**آشوشیدپرس**)

ماجرای جویی‌های اردوغان در شرق آسیا

امینتی در تحرکات اخیر برای ممانعت از حمله به اماکن تجاری و دیپلماتیک خارجی به‌خوبی نشان می‌دهد این موج خشونت توسط دولت حمایت می‌شود. تاکنون نیز آنکارا هیچ عذرخواهی رسمی و حتی تلویحی‌ای از دولت‌های چین و تایلند نکرده است و همین موضوع در عرف دیپلماتیک، بهترین سند برای همدستی دولت در ماجرا و رعایت‌نکردن کنوانسیون‌های حقوق بین‌الملل دربارۀ حفاظت از اماکن دیپلماتیک خارجی تلقی می‌شود. قمار جدید اردوغان روی اویغورهای ساکن استان «سین کیانگ» در چین، هر چند می‌تواند بر بخش محافظه‌کار و مسلمانان سنی ترکیه و جهان اسلام، برای آنها موجب اعتبار شود، اما بر روابط آنکارا با شرق آسیا به‌جد تأثیری منفی خواهد گذاشت. چنانچه این تحركات با تهدیدهای دولت ترکیه برای احتمال ورود ارتش این کشور به عمق خاک سوریه در خط مرزی با این کشور به‌منظور ایجاد تنش در عرصه خارجی هم از زیر بار تعهدات بین‌المللی خود شانه خالی می‌کنند. اصولاً از کسی که آتش جنگ و تفرقه را در بین مسلمانان ترک و منطقه دامن می‌زند، چندان نباید دغدغه حقوق دموکراتیک دیگر مسلمانان را باور کرد بلکه حلقه معفوده در این بین استفاده از حق فرست برای تثبیت حاکمیت و به‌حاشیه‌راندن نیروهای اپوزیسیون خواهد بود. در حالی که ترکیه به‌نوعی یک کشور توریستی به حساب می‌آید و بخش بزرگی

فعال فلسطینی از زندان‌های اسرائیل آزاد شد

برد عدنان در «نبرد معده‌های خالی»

تعدادی دیگر از فلسطینی‌ها در پی ربودن و کشتن سه جوان اسرائیلی تحت «بازداشت اداری» بود. آن‌طور که وکیل‌مدافع عدنان به الجزیره گفته، اسرائیل متعهد شده دیگر هرگز عدنان را تحت بازداشت اداری دستگیر نکند، طبق دستورالعمل‌های بازداشت اداری، اسرائیل می‌تواند فلسطینی‌ها را به‌طور نامحدود تحت فواصل شش‌ماهه بدون محاکمه زندانی کند. سال گذشته دهمین بار بود که عدنان بدون محاکمه از سوی اسرائیلی‌ها بازداشت شد و در طول این ۱۰ بار، او روی‌هم‌رفته شش سال را در زندان‌های اسرائیل گذرانده است. او سال ۲۰۱۳ نیز برای ۶۶ روز از خوردن غذا، خودداری کرد و اعتصاب غذایش در نهایت به آزادی او منجر شد. اسرائیل تحت فشار گروه‌های حقوق‌بشری ازجمله صلیب سرخ، مجبور به آزادی عدنان شد. رهبران فلسطینی و اسرائیلی می‌هراسیدند که خطر مرگ عدنان، آتش‌بس شکننده دو طرف را بشکند یا به درگیری‌های خشونت‌باری منجر شود. پیش‌تر گروه جهاد اسلامی که عدنان یکی از اعضای آن است، تهدید کرده بود در صورت مرگ او، اسرائیل را هدف حملات تلافی‌جویانه قرار خواهد داد. عدنان یکی از چهره‌های شناخته‌شده در جامعه فلسطین و یکی از اعضای پیشرو در حزب جهاد اسلامی است اما او حضور در درگیری‌های

عدنان که پدر شش فرزند است، به‌دلیل اعتصاب غذا از چهارم می در شرایط بسیار وخیم جسمانی قرار داشت. او از ژوئن سال گذشته به‌همراه

رویداد

لغو نشست اتحادیه اروپا درباره یونان

● اتحادیه اروپا نشست ۲۸ عضو را که محور آن تصمیم‌گیری درباره سرنوشت یونان در حوزه یورو بود، لغو کرد؛ اما نشست سران ۱۹ کشور عضو یورو طبق برنامه انجام می‌شود. به گزارش خبرگزاری فرانسه، این خبر از سوی «دونالد تاکس»، رئیس شورای اروپا، اعلام شد و در شرایطی مطرح می‌شود که وزرای دارایی حوزه یورو برای دومین روز پیاپی مذاکرات «دشوار» خود را درباره شرایط وام یونان و پیشنهادهات جدید دولت «الکسیس سیراس»، نخست‌وزیر چپ‌گرای یونان، دنبال می‌کنند. دونالد در پیامی توییتری گفت: من نشست اتحادیه اروپا را لغو کردم؛ اما نشست رهبران ۱۹ کشور عضو حوزه یورو راس ساعت برگزار می‌شود و تازمانی‌که ما درباره یونان به نتیجه برسیم، ادامه خواهد داشت. درهمین حال، پارلمان فلاتند به خروج یونان از حوزه یورو رای مثبت داد. رسانه‌های خبری گزارش دادند، پارلمان فلاتند تصمیم گرفته است هیچ‌گونه معاهده وام جدیدی را برای یونان نپذیرد.

مذاکرات مجرمانه امان و ریاض برای تسلیح عشایر سوریه

● منابع دیپلماتیک در اردن از مذاکرات مجرمانه امان و ریاض برای مسلح‌کردن عشایر سوریه در مناطق مرزی با اردن خبر دادند و اعلام کردند امان با این اقدام خود، در تلاش برای هم‌سوکردن کشورهای شورای همکاری خلیج فارس است. به گزارش خبرگزاری ایسنا به‌نقل از شبکه خبری عربی۲۴، هنوز جزئیات این مذاکرات فاش نشده و موضع عربستان نسبت‌به آن به‌طور رسمی اعلام نشده است؛ اما اردن در حال تلاش برای دستیابی به تأیید و حمایت کشورهای عربی و به‌ویژه کشورهای شورای همکاری خلیج فارس است. منابع دیپلماتیک اعلام کردند اردن مسلح‌کردن عشایر سوریه، به‌ویژه سنی‌ها، در مرزهای خود را بخشی از امنیت ملی‌اش می‌داند و تلاش می‌کند کشورهای شورای همکاری خلیج فارس را نیز به پذیرش این مسئله قانع کند.

تصویب قانون امنیت سایبری جدید در آلمان

● در پی افزایش بی‌سابقه تهدیدهای امنیت سایبری، آلمان قانونی را تصویب کرد که به موجب آن بیش از دو هزار تأمین‌کننده خدمات ضروری، ازجمله شرکت‌های مهم این کشور، باید حداقل استانداردهای لازم در حوزه‌های سایبری را ظرف دو سال اجرا کنند، در غیراین‌صورت مجازات می‌شوند. به گزارش راشاتودی، این قانون پیش‌تر در ماه ژوئن در مجلس سنفلی پارلمان آلمان به تصویب رسیده بود و نهایتاً جمعه گذشته از آخرین مانع خود عبور کرد و در مجلس علیای پارلمان موسوم به «بوندس‌رات» به تصویب رسید. قانون مذکور به نهادهایی با «زیرساخت‌های حیاتی» ازجمله راه‌آهن، تأسیسات آب‌رسانی، زیرساخت‌های بهداشتی و تأمین‌کنندگان ارتباط ازراه‌دور و نیز شرکت‌های مالی و بیمه تأثیر می‌گذارد. این قانون به شرکت‌های مذکور دو سال زمان می‌دهد تدابیر امنیت سایبری خود را اعلام کنند یا با جریمه صد هزار یورویی مواجه شوند.

طرح جامع عراقی‌ها برای حل اختلافات

● یک مسئول سیاسی عالی‌رتبه عراقی تأکید کرد رهبران برجسته احزاب و جریان‌های سیاسی اهل تسنن و تشیع این کشور در پی ایجاد طرحی جامع برای حل‌وفصل اختلافات میان خود هستند. به گزارش ایسنا، یک سیاست‌مدار عالی‌رتبه عراقی در گفت‌وگو با روزنامه فرامنطقه‌ای الشرق الاوسط، گفت: در راستای پایبندی ریاست‌جمهوری عراق به آشتی ملی و تشکیل کمیته‌هایی از سوی رؤسای سه‌گانه برای تحقق این هدف، رهبران احزاب برجسته شیعه و سنی در حال حاضر برای ایجاد طرحی تلاش می‌کنند که فراتر از مفاهیم سنتی آشتی ملی باشد و تا حد یک حل‌وفصل تاریخی میان آنها پیش رود و براساس آن، هر یک امتیازهای گسترده به طرف مقابل خواهند داد. این سیاست‌مدار عراقی، که خواست نامش فاش نشود، گفت: مذاکرات و طرح‌های کاری ارائه شده است و در حال حاضر دو جناح درباره مسائل مورد اختلاف، ازجمله قوانینی که اهل تسنن خواهان تصویب آن هستند و نیز آمادگی طرف شیعی برای همکاری با بعضی‌ها به جز حزب بعث صدام، مذاکره می‌کنند. همچنین نیروهای عراقی شهر فلوجه را از تمامی محورها محاصره کرده‌اند و پیش عملیات نظامی را برای آزادسازی استان الانبار آغاز کرده‌اند، هنوز نتوانسته‌اند به پیشروی توجه‌برانگیزی دست یابند.